

universitātes avīze

Otrdiena,
6. novembris,
2001. gads

№5

Latvijas Universitātes izdevums (iznāk kopš 25.09.1922.)

ATCERAMIES

11. novembris -
Lāčplēša diena

18. novembris -
Latvijas Republikas
proklamēšanas diena

Starp kritušajiem -
vienīgā sieviete -
studente

Latvijas Universitātes Tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātes studente **ELZA ŽIGLĒVICE** (1898. gada 5. septembris - 1919. gada 29. oktobris) - Lāčplēša Kara ordeņa kavaliers.

*Tā vieglu gaitu iedama,
Tu brāļiem steigies palīgā
Uz nāves lauku...*
L. Bērziņš (1870 - 1965), LU docents.

Rudens nogale latviešiem ir veļu laiks, kad dzīve atceras mūžībā aizgājušos senčus. Kapsētas izgaismo vieglās vēja vēsmas skartās sveču liesmas. Uz kapu kopinām vistot, rūgti smaržo pēdējie rudens ziedi. Sveču plīvojošajā gaismā krēslainajās kapsētās, šķiet, atdzīvojas veļu ēnas. Runā, ka šajā laikā aizsaules ceļos aizgājušie veļu veidā allaž nākot sēst pie dzīvajiem, lai vērotu viņu tikumus, vienotību un saderību gan darbos, gan dzīvē. Savukārt dzīve, atcerēdamies savus senčus, mācās cienīt savu varonības pilno pagātni, cenšas izvairīties no agrāk pieļautajām kļūdām, mēģina labāk izprast savas dzīves īpatnības, jēgu un mērķus. Būtībā tā ir sava veida tautas un valsts vēstures apzināšana un izvērtēšana kļušu pārdomu brīžos, ieskatoties pagātnē, tagadnē un nākotnē. Tā nu ir sagādājies, ka šajā klusajā un tumšajā gadalaikā Latvijas valsts svēti savu dzimšanas dienu, godina dzīvos un atceras savus kritušos aizstāvjus - varoņus, kuru vidū ir arī sievietes.

Karš un sievietē. Tie ir nesavienojami jēdzieni. Karš nes nāvi, iznīcību, postu..., bet sievietē ir pavarda uguns sargātāja, māte - dzīvības devēja... Vīrieši, aizejot karā, uz sievietes pleciem atstāj arī savus nepaveiktos darbus un atbildību par ģimeni. Līdz ar to gan tēvzemes, gan pašas sievietes pašapziņa prasa, lai viņa droši un varonīgi rīkotos visos briesmu brīžos, būtu aktīva līdzcīnītāja, līdzdarbiniece un atbalsts vīriešiem. Dzimtenes aizstāvju rindas jūtas stiprākas tad, ja aiz tām gaisās un arī tumšās stundās sit sievietes uzticīgā un mīlošā sirds, sāpes remdē un veldzējošo ūdens malku sniedz žēlsirdīgās māsas rokā. Par šādu sieviešu palīdzību nekad nav rimusi latviešu karavīru pateicība. Šī klusā sieviešu varonība un pašuzturēšanās vienmēr prasa kvēlu, drosmīgu un atsaucīgu sirdi. Asiņu un dzīvības upurēšana kaujas laukos vēl arvien paliek vīriešu privilēģija, taču vēsture ir pierādījusi gadījumus, kad savas asinis un dzīvību par tēviju ir ziedojušas arī sievietes. Šāds viņu varonības apliecinājums iegūst divkāršu morālu nozīmi.

Par vienu no šādiem faktiem liecina arī Latvijas Universitātes vēstures lappuses. 1919. gada 28. septembrī jaundzimuši Latvijas valsts dibināja savu augstskolu - Latvijas Universitāti (LU). Tajā sāka pulcēties studēt gribošie jaunieši un jaunietes. Veidojās studentu saime ar savām tradīcijām un sadzīvi. LU bija tā, kas pavēra ceļu sievietēm-studentēm uz augstāko akadēmisko izglītību, zinātņi un sabiedrisko dzīvi ārpus šaurā ģimenes loka. Tas ļāva latviešu sievietei nostāties blakus vīrietim kā jaunās paaudzes audzinātājai izglītības, zinātnes, kultūras jomā, kļūt aktīvai darbiniecei valsts sabiedriskajā un politiskajā dzīvē.

5. lpp. ►

Pilsētas
dziesminiekam - 100

Ir 27. oktobris. Rudens top arvien kailāks un bezkrāsaināks. Mēs atkal ejam pastaigā pa nobirušiem parkiem un vējainiem tiltiem. Lūpas un mākoņi klusē. Caurspīdīgiem, šalčošiem spārniem mums pārļaižas skumjas - kā smeldzīgs saksofona akords - un atbalsojas dvēseļu tukšumā. Pēkšņi gribas pasniegties augšup un iedegt it visas vēl atlikušās spuldzes - lai maigi dzeltena gaismā list mūsos kā medus tēja, apskauj salā un vientulībā trisošos augumus, izplaucē acu zilišu darvainajā tumsā smaida puķes, apzeltī pelēkās namu aprises.

Ir 27. oktobris. Pirms simt gadiem šajā dienā tepat Rīgā, Blaumaņa ielā, pasaulē nāca pilsētas dziesminieks Aleksandrs Čāks, kura dzejā ir tik daudz spuldžu un dzeltenas gaismas, lai sasildītu ikvienu dvēseli, kas caur acu zilišu neizprotamo melnumu vientulī veras rudens mijkārlī.

Dienas kļūst arvien īsākas un tumšākas. Atveru A. Čaka rakstus dzeltenos vākos, un dzeja ietin mani pūkainā gaismas apmetnī:

*Ai, šī laime... Kamdēļ pēc tās tīko -
Rīts vai vakars - dziļi kritīs sirds?
Kamdēļ diezgan nav ar prieku sīko
Un ar spuldzi, kas virs galvas mirdz?...*

***

*Kāds gan neredzēts mirdzums šais ielās,
Un kā ūdeni renstelēs skan!
Jā, no jums kā no pasaules lielās
Laikam mūžīgi neaiziet man.*

*Līdz ar auto un tramvaju zvaniem,
Līdz ar dziesmām, ko akmeņi kliedz,
Sveikas jānes arvien pantiem maniēm, -
Ielas, jums, kur no bērnības skrīti.*

***

*O, jūs, ornaņi mīļie uz stūriem,
Kioski, kas pār renstelēm stīdz, -
Kad būs šķiršanās reiz no šiem mūriem,
Jūs kā svētbildi nēsā es līdz.*

***

*Un naktīs
lakstīgalu vietā man zem logiem
čikst vējā izkārtnes*

*un kaķi naid uz jumtiem.
Bet tomēr mīļš un dārgs
kā iecerētās tuvuums
šis centrs man
un viņa izlauzītās ielas.*

*Tur, logu atvēris,
līdz apnikumam varu
es zvaigžņu vietā vērties gaisās
spuldzēs*

*un sapņos gimt
par cilvēku,
kas visu šo ir cēlis,
lai viss tas kļūtu nepieciešams man
kā pulss,
kā būvām vējš,
kā kuģim stūrmanis un skrīve.*

Ir pēdējās dienas pirms ziemas puteniem. Pilsētā vairs nav ormaņa, un nav dzejnieka Čaka, kas par to skumtu. Ir cits laiks. Maz palicis silti mirdzošu laternu. Bet mēs vēl varam tās iedegt. Ne tajās ielās, kur bango auto straumes, bet tajās, kas stīgo dziļi mūsos un kur klaiņot neļaujam nevienam. Iedegt spuldzes dvēseles pilsētā.

IEVA JASINSKA

4. lpp. ►

Šajā numurā:

Jubilejas izciliem
mācībspēkiem - 3.lpp.

Orientālistikas nodaļai -
10 gadi - 6.lpp.

Iepazīsimies ar studentiem,
kuri . . . - 7.lpp.

Rubrika "Es rakstu"
- 6.lpp.

AKTUALITĀTE

Studentu diena 2001

16. novembrī Jelgavā, Latvijas Lauksaimniecības universitātē

Pikst. 10.00 LLU Sporta namā (Raina ielā 1)
Augstskolu sporta sacensības (t. 3027789)

Pikst. 11.00 Studentu teātri (J. Čakstes bulv. 5a)
Studentu teātra sporta turnīra komandu reģistrācija un izloze

Pikst. 11.30 Studentu klubā (Lielā ielā 4, Pils parkā)
Preses konference, augstskolu komandu reģistrācija

Pikst. 13.00 Pils pagalmā
Svētku atklāšana un komandu parāde

Pikst. 13.30 Teatralizēts svētku gājiens

Pikst. 15.00 Jelgavas Ledus hallē (Rīgas ielā 11)
Konkurss "Jautrākā un asprātīgākā Latvijas augstskola"

Ieejas cena no Ls 1,- līdz Ls 1,50

Pikst. 16.00 Studentu klubā
Latvijas Kristīgās Studentu brālības pasākums "Muzikālā pauze jeb..."

Pikst. 17.00 Studentu teātri
Augstskolu studentu teātra sporta turnīrs

Ieejas cena Ls 1,-

Pikst. 20.00 LLU aulā
Svētku koncerts

Ieejas cena Ls 0,50

Pikst. 21.00 Jelgavas Ledus hallē
Dejas, spēle "Māsas", "Tumsa", "Labvēlīgais tips" + DJ
Ieejas cena no Ls 2,- līdz Ls 2,50 (aizliegts ienest alkoholu un smēķēt telpās)

Pikst. 21.00 Meža fakultātē (Akadēmijas ielā 11)
Svētku balle, spēle "Laukakmeņi"

Ieeja Ls 1,50

Pikst. 22.00 Pie Lielupes
Ugunošana

Pikst. 22.00 LLU aulā
Lielā balle (ieeja svētku tērpos), spēle R. Ašmaņa bigbends

+ Normunds Rutulis
Bilešu cena iepriekšpārdošanā Ls 1,50, pirms balles - Ls 2.

LLU Studentu
pašpārvalde +
LLU Sporta klubs
+ LLU Studentu
klubs
(t. 9420818,
3027789;
9449498)

JAUNUMI

Jauna mācību programma

22. oktobrī speciālisti pulcējās Mazajā aulā, lai uzsāktu jaunu mācību ciklu Universitātē. Tā ir primārās veselības aprūpes ārstu-pediatru un internistu mācību programma, kuru apgūstot, aptuveni 250 ārsti pēc diviem gadiem kļūs par sertificētiem ģimenes ārstiem. Tādējādi tiek turpināta Labklājības ministrijas un Pasaulē Bankas veselības reformas projekta sadaļa "Primārās veselības aprūpes reforma".

Sanāksmi atklāja prorektors Indriķis Muižnieks, atzīmējot, ka šis projekts ir sācies, Universitātei atbildot uz Pasaulē Bankas un Labklājības ministrijas izsludināto konkursu pagājušā gada nogalē par ģimenes ārstu izglītošanu.

I. Muižnieks uzsvēra, ka viena no Universitātes misijām ir rūpēties par tautas labklājību, ka arī sniegt mūžizglītību dažādās formās. Jaunajā programmā tiks piesaistīti labākie speciālisti no Pedagoģijas un vadības fakultātes utt. Šāda sadarbība nodrošinās plaša spektra izglītību, un rezultāts būs gudri, iejūtīgi ģimenes ārsti, kuri veiksmīgi strādās veselības aprūpē.

Labklājības ministrijas padomnieks Viktors Jaksons savukārt teica, ka Labklājības ministrija ir nodefinējusi savas prasības un Universitāte uz to ir atbildējusi ar vislabāko piedāvājumu. Šī programma sevi ietver arī apmācītāju apmācību. Latvijā

ir tikai nedaudz cilvēku, kuriem kā ģimenes ārstiem ir liela pieredze, atzina V. Jaksons. Ja neizveidosies spēcīga ģimenes ārstu institūcija, nebūs ceļa veiksmīgai veselības aprūpei kopumā. Ārziemēs tiek uzskatīts, ka ģimenes ārsts ir ārsta mākslas virsotne. V. Jaksons informēja, ka Labklājības ministrijai ir izdevies izvirzīt augstākas prasības veselības aprūpes finansēšanai.

Latvijas Ģimenes ārstu asociācijas priekšsēdētājs Andris Lasmanis, uzrunājot klātesošos ģimenes ārstus, atzina, ka viņu lielā pieredze praktiskajā darbā jau ir pierādīta, šī profesija ir stabila. Viņš uzsvēra, ka ģimenes ārsts nav atsevišķa profesija, tā nesaraucami saistīta ar teo-

loģiju, psiholoģiju un citām nozarēm.

Pedagoģijas un psiholoģijas institūta direktore, asociētā profesore Tatjana Koķe apsveica klātesošos speciālistus ar to, ka viņi ir gatavi veidot dzīvē citu dimensiju - mācīties paši un mācīt citus. Šie cilvēki palīdz pārējiem saprast, cik nozīmīga vērtība ir veselība. T. Koķe izteica cerību, ka institūts nodrošinās psiholoģisko saskarsmi, mācīšanu pieaugušajiem; šo mācību pamats ir katra individuālās pieredzes atzišana, bagātināšana.

Prorektors I. Muižnieks novēlēja visiem veiksmi, sakot, ka priekšā ir 22 mēnešu studijas un tas nav maz.

ANDA LASE

Otrā kursa studentu apmaiņas programma

Sorosa fonds - Latvija un Atvērtās sabiedrības institūts Ņujorkā izsludina konkursu otrā kursa studentu apmaiņas programmā viena gada studijām ASV 2002./03. māc. gadā. Tā paredzēta otrā kursa studentiem, kuri pašlaik mācās kādā no Latvijas augstskolām. Pabeidzot studiju kursu, studentiem jāatgriežas Latvijā un jāturpina studijas šeit. Stipendiāti saņem pilnu stipendiju, kas sedz mācību maksu, grāmatu iegādi, kā arī uzturēšanās, vietas, apdrošināšanas un transporta izdevumus.

Programmā var pieteikties otrā kursa studenti:

* kuri pašlaik studē mākslas vēsturi, klasiskās studijas, salīdzinošo literatūru, vēsturi, kultūrantropoloģiju, ekonomikas teoriju, filozofiju, tēlotāja mākslu un izpildītājmākslu, žurnālistiku, Amerikas pētījumus, starptautiskās attiecības, politikas zinātnei vai socioloģiju kādā no Latvijas augstskolām;

- * kuriem ir izcilas sekmes;
- * kuri pēdējos divus gadus ir dzīvojuši Latvijā;
- * kuri nav mācījušies kādā ASV vidusskolā vairāk kā vienu semestri;
- * kuri perfekti pārvalda angļu valodu;
- * kuriem 2002. gada 1. jūlijā ir 18 - 23 gadi;
- * kuriem ir iespējas sākt studijas kādā no ASV universitātēm 2002. gada vasarā.

Pieteikuma anketas un informāciju var saņemt Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smiļšu ielā 1/3, 3. stāvā. Jautājumus par šo programmu lūdz adresēt Sorosa fonda-Latvija programmu koordinatorei Dacei Visnolai, tālr. 7211407; e-pasts: dvisnola@lanet.lv

Pieteikuma anketas un visi nepieciešamie dokumenti pretendentiem līdz š. g. 30. novembrim ir jāiesniedz Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smiļšu ielā 1/3, Rīgā, LV-1050.

Izstāde "Rīga-800" Vācijā

Vācijā universitātes galvenajā un Ziemeļreinas-Vestfāles pavalsts bibliotēkā atklāta izstāde "Rīga-800". Tajā aplūkojami dokumenti par Minsteres universitātes un Latvijas Universitātes sadarbību; izstādes godaviesis ir Latvijas vēstnieks Vācijā Andris Teikmanis.

Vācijas ielās izlikti plakāti (Broces akvareļis - Rīga 1650). Izstādes veidotājs Dr. Raubs sastādījis izdevumu "Rīgas vēstures dati un fakti". Šī ir otrā ārzemju izstāde, kas veltīta Rīgas jubilejai.

Papildu informāciju var meklēt: <http://www.unimuenster.de/Rektorat/veranst/ust0638.htm>.

Paziņojums par izstādi lasāms arī Rietumeiropas latviešu avīzē "Brīvā Latvija" (izdevn. "Elpa", Rīga).

AJA EBDENE,
Minsteres universitātē

Ungāru valsts tūkstošgade LU

11. oktobrī LU Mazajā aulā tika aicināti visi, kam tuva ungāru kultūra. Ungāru kultūras un zinātnes centrs Helsinkos un Sombathejas augstskolas Urālistikas katedra (Ungārija) sadarbībā ar LU Filoloģijas fakultātes Baltu valodu katedru rīkoja informatīvu semināru "Ungāru valsts tūkstošgade", kas bija veltīts 1000. gadskārtai, kopš karalis Ištvans nodibināja ungāru valsti. Semināra galvenais mērķis - informēt Latvijas sabiedrību par Ungārijas un ungāru tautas vēsturi un kultūru, taču tā interešu lokā tika iekļauti arī sakari starp Latvijā un Ungārijā visdažādākajos aspektos.

11. oktobris par semināra norises laiku bija izraudzīts sakarā ar Latvijas Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas vizīti Ungārijas galvaspilsētā Budapeštā 16. oktobrī.

IEVA JASINSKA

Laima Tabaka - Universitātes absolvente

Sagaidot II Pasaulē latviešu zinātnieku kongresu šovasar, LU Botānikas muzeja darbinieki sagatavoja izstādi "Botāniķi cauri gadsimtiem". Tajā bija arī materiāls par LAIMU TABAKU - LVU 1949. gada absolventi - talantīgu zinātnieci, kuras dzīve un darbs bija veltīts Latvijas augu valsts pētīšanai.

23. oktobrī Latvijas Botāniķu biedrība Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas telpās organizēja L. Tabakas piemiņai veltītu pēcpusdienu. Tajā piedalījās LVU Bioloģijas institūta, LU Botānikas muzeja, LU Bioloģijas fakultātes, Silavas, LLU un citu iestāžu botāniķi.

Par L. Tabakas daudzpusīgo ieguldījumu Latvijas botānikas zinātnē referēja Ģertrūde Gavrilova. L. Tabaka savā zinātnieces darbā pievērsusies gan Latvijas purvu izpētei, gan arī jautājumiem, kas saistīti ar valsts teritorijas ģeobotānisko rajonēšanu. Liels viņas nopelns ir tas, ka padomju laikā toreizējās ZA vadībai viņa spēja pierādīt nepieciešamību pētīt Latvijas floru, vākt par to materiālus, šos materiālus studēt un apkopot. Daudziem priekšniekiem šāda tēma šķita ļoti nepraktiska, nenozīmīga un neperspektīva. Viņas vadībā Bioloģijas institūta Botānikas laboratorijas speciālisti savāca un izveidoja plašu Latvijas floras herbāriju (līdz tam šāds herbārijs bija Bioloģijas fakultātē). Tajā pašā laikā lielu uzmanību pievērsa retajām un aizsargājamajām augu sugām. Institūta Botānikas laboratorijas, Bioloģijas fakultātes un citu iestāžu speciālisti L. Tabakas vadībā sagatavoja pārskatus par šo sugu izplatību Latvijā, apkopojot visus pieejamos datus.

Pirmā "Flora" latviešu valodā iznāca no 1953. līdz 1959. gadam prof. P. Galeniēka vadībā. Visu cieņu šim izdevumam, taču pēc pusgadsimta daudz kas tajā novecojis, tāpat kļāt nākusi arī jauna informācija. Pamazām nobrieda nepieciešamība sarakstīt un izdot jaunu Latvijas "Floru". Šo uzdevumu jau veic jauna botāniķu paaudze, kuru, daudzus gadus būdama Botānikas laboratorijas

vadītāja, ar savu darbu un zināšanām sagatavojusi L. Tabaka. Tagad jau iznākuši trīs jaunās "Floras" laidieni. Pirmo laidieni savām acīm vēl redzēja arī L. Tabaka. Viņas dzīves un darba laikā sāka iznākt (1974) apkopojuma informācija par Latvijas ģeobotāniskajiem rajoniem. Savas dzīves laikā botāniķe vēl paspēja sagatavot manuskriptu par pēdējo - Zemgales ģeobotānisko rajonu. Šī grāmata gan iznāca tikai tagad, jau pēc autorei nāves, un tās atvēršana notika piemiņas pēcpusdienā, kurā atvēra arī Latvijas jaunās "Floras" trešo laidieni.

Pēcpusdienā sirsnīgus vārdus par zinātnieci teica viņas ilggadējā darba kolēģe Irēna Fātere, bet L. Tabaku kā purvu pētnieci raksturoja Māra Pakalne.

Dr. biol. EDGARS VIMBA

SPORTA VEIDS	DALĪBNIEKI	LAIKS	VIETA
Volejbols	2 S + 2 V	Pkst. 10.30	Sporta zālē
Strītbols	3	Pkst. 10.30	Sporta zālē
Ūdenspolo	2 S + 2 V	Pkst. 12.00	Peldbaseins
Šahs	skaitis neierobežots	Pkst. 10.30	Sporta katedra
Dambrete	skaitis neierobežots	Pkst. 10.30	Sporta katedra
Zolīte	skaitis neierobežots	Pkst. 10.30	Baseina zālē
Galda hokejs	skaitis neierobežots	Pkst. 10.30	Baseina balkons
«Gova slaukšana»	skaitis neierobežots	Pkst. 10.30	Baseina balkons
Mini-futbols	4	Pieteikties pkst. 14.30 - 15.00	Sporta zālē
Šautriņu mēšana	skaitis neierobežots	Pkst. 10.00 - 12.00	Baseina zālē
Armrestlings	skaitis neierobežots	Pieteikties pkst. 12.00 - 12.30	Baseina zālē

STUDENTU DIENAS SPORTA PROGRAMMA

2001. gada 16. novembrī
LLU Sporta namā, Jelgavā, Raiņa ielā 1

Pieteikšanās 16. novembrī no pkst. 9⁰⁰ - 10⁰⁰ LLU Sporta namā

Uzziņas pa tālr. 3027789, 9428264 vai LLU Sporta klubā, 3. stāvā

Print On Demand!

Piedāvājam iespēju ātri nodrukāt uz Xerox DocuTech 6180!

Tā nav vienkārša tipogrāfija! Tā ir digitāla druka pēc pieprasījuma!

Drukājam tik, cik nepieciešams, un ne vairāk.

Interesēties print@lva.xerox.com vai tālrunis 7812374

JUBILEJA

Gatavo izstādes par izciliem mācībspēkiem

A. Tentelis

LU Bibliotēkas Bibliogrāfijas nodaļa arī šajā mācību gadā piedāvā izstādes par mūsu augstskolas mācībspēkiem, kuriem aprit apaļas mūža gadskārtas.

Šo docētāju specialitātes ir dažādas - filologi, juristi, dabaszinātnieki... Šoreiz - par tiem no viņiem, kurus mūsu bibliogrāfi mudinās atcerēties īpaši.

Ar Alma mater bibliotēku ir cieši

saistīts profesora PĒTERA KĪKAUKAS (1886 - 1967) darba mūžs, jo viņš ilgāku laiku bija LU Bibliotēkas pārzinis. Šogad atzīmējam Pētera Kīkaukas 115. dzim-

A. Būmanis

šanas dienu. Viņš studēja klasisko filoloģiju Tērbatā, pēc tam šajā augstskolā gatavojās profesora darbam, vēlāk strādāja Latvijas Universitātē.

125. dzimšanas dienu svinam AUGUSTAM TENTELIM (1876 - 1942). Viņš ir beidzis Pēterpils universitātes Vēstures un filoloģijas fakultāti, strādājis tur par privātdocentu. Kad Augusts Tentelis 1920. gadā atgriezās Latvijā, viņš kļuva par LU docentu, bet gadu vēlāk - par profesoru. Divdesmitajos gados Augusts Tentelis bija gan augstskolas prorektors, gan rektors, bet 1928. gadā viņu iecēla par izglītības ministru.

Vēl viens ievērojams filologs, kuram šogad svinam apaļu jubileju, ir ERNESTS FELSBERGS (1866 - 1928). Šogad profesoram 135. dzimšanas diena. Klasisko filoloģiju viņš studēja Tērbatas universitātē, bet seno vēsturi un mākslu - Berlīnē. 1910. gadā profesors Felsbergs studēja Berlīnē, Drēzdenē, Minhenē un Vīnē muzejos, 1920. gadā atgriezās dzimtenē. Viņam bija lemts kļūt par mūsu Universitātes pirmo rektoru, izcili sabiedriski politisku darbinieku pirmskara Latvijā: Saeimas deputātu, izglītības ministru...

Juristu vidū impozanta personība bija profesors ALEKSANDRS BŪMANIS (1881 - 1937), kuram gada nogalē 120. jubileja. LU vecākais docents jurista profesiju apguva Pēterburgas universitātē. Latvijai 1918. gadā kļūstot par neatkarīgu valsti, viņš tūdaļ atgriezās dzimtenē un jau 1920. gadā kļuva par Rīgas Apgabaltiesas priekšsēdētāju, darbojās žurnālistikā, tulkoja Garlība Merķeļa darbus. Bez tam Aleksandram Būmanim piemita spilgts komponista talants, lai gan skaņu mākslu viņš nekur mācījies nebija. Rūdolfa Blaumaņa lugas "Skroderdienas Silmačos" burvīgo melodiju autors ikdienas darba dzīvē bija augstas klases jurists.

125. gadskārta pienākusi vēl vienam juristam - profesoram VASILIJAM SINAISKIM (1876 - 1948). Viņš studēja gan Francijā, gan Tērbatas universitātē Igaunijā, no 1922. gada strādāja LU Civiltiesību katedrā. Četrus gadus Vasilijš Sinaiskis bija Finanšu ministrijas kon-

sultants, šajā amatā nodarbojoties ar likumprojektu gatavošanu. Varam viņu uzskatīt par vienu no Latvijas Republikas likumdošanas tēviem. Viņš līdzdarbojās Tieslietu ministrijas komisijā Civiltiesuma kodeksa izstrādāšanai.

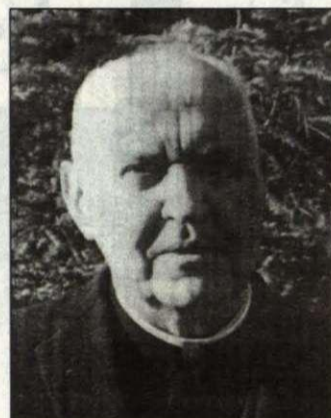
120 gadi aprit kopš profesora AUGUSTA KEŠĀNA (1881 - 1954) dzimšanas. Augstāko izglītību viņš ieguva Rīgas Politehniskā institūta ķīmijas nodaļā, pēc tam kļuva par mācībspēku LU ķīmijas nodaļā, strādāja arī ārzemēs.

Ikviena no LU Bibliotēkas bibliogrāfu izstādēm top ne tikai izcili personību nopelnu atgādināšanai, bet arī sniedz mazāk zināmu un tālab interesantu izziņas materiālu par viņiem.

VIJA APINĪTE

Piebilde. Plašākus jubilāru biogrāfiju aprakstus varat lasīt "UA" mājas lapā internetā: <http://home.lanet.lv/~huua>

Katoļu Teoloģijas fakultātes pirmajam dekānam arī jubileja

J. Rancāns

Šagada 25. oktobrī svinam LU mācībspēka, Latvijas katoļu baznīcas ievērojamā darbinieka, diplomāta, Saeimas deputāta JĀZĒPA RANCĀNA 115. dzimšanas dienu.

Izglītības ceļš

Jāzeps Rancāns ir dzimis 1886. gada 25. oktobrī Nautrēnu pagastā kā turīga zemnieka piektais bērns. Izglītības gaitas sāka Rogovkas pagastskolā, tās turpināja Ludzas pilsētas skolā. Totālas rusifikācijas gaisotnē skolās latviski runāt bija stingri aizliegts, taču latviešu valodu apdāvinātais zēns tomēr iemācījās no mātes un krustmātes.

Jāzeps Rancāns nolēma kļūt par priesteri un 1904. gadā iestājās Pēterpils Katoļu garīgajā seminārā, bet pēc tam mācījās Garīgajā akadēmijā, kuru pabeidza 1912. gada pavasarī.

Kļūst par Latgales garīgo līderi

1914. gada pavasarī Jāzeps Rancāns kā tulks pavadīja Mogiļevas metropolītu V. Kļučinski Latgales draudžu vizitācijas laikā. Viņš centās stiprināt tautiešos nacionālo pašapziņu.

Sākoties Pirmajam pasaules karam, Jāzeps Rancāns kļuva par kapelānu 10. armijā. Pēc saindēšanās ar kaujas gāzēm viņam 1916. gada novembrī jāva atgriezties Pēterburgā un atsākt pildīt morālteoloģijas profesora pienākumus Pēterburgas garīgajā seminārā.

Būtisks Jāzepam Rancānam bija Rēzeknes kongress 1917. gadā, kurā viņš kopā ar Franci Trāsūnu pau- da vienas latviešu tautas un Latvijas autonomijas ideju. Kongresā Jāzeps Rancāns uzstājās ar pamatreferātu un iesniedza priekšlikumus, kuri tika iekļauti kongresa pieņem-

tajā rezolūcijā.

Priesteris, kurš stiprina saikni ar Vatikānu

Kā Latvijas valdības pilnvarotais pārstāvis Jāzeps Rancāns 1919. gadā sāka savu ceļu uz Romu. Vatikānā palīdzēja daudzo valodu prasme un diplomāta izmaņa.

1919. gadā Vatikāns atzina Latvijas pagaidu valdību par neatkarīgu de facto. Lai vēl vairāk nostiprinātu Vatikāna saikni ar Latviju un celtu mūsu valsts starptautisko prestižu, nolēma sagatavot Konkordātu. Jāzeps Rancāns atkal mēroja ceļu uz Romu: pirmo reizi 1921. gadā kopā ar Arlietu ministrijas ģenerālsēkretāru H. Albatu un otro reizi kopā ar Arlietu ministru Z. A. Meierovicu Konkordāta parakstīšanai 1922. gadā. Nodibinājās diplomātiskie sakari ar Vatikānu, tas bija būtisks Latvijas panākums.

Garīgā semināra vadītājs un mācībspēks augstskolā

1920. gada 3. oktobrī nodibināja

latviešu katoļu garīgo semināru Aglonā, kuru jau no paša sākuma vadīja profesors Jāzeps Rancāns.

Kad 1937. gadā pie Latvijas Universitātes nodibinājās Katoļu teoloģijas fakultāte, bīskaps Rancāns kļuva par tās pirmo dekānu. Fakultātei bija nepārvērtējama nozīme latviskas katoļu baznīcas un tās darbinieku veidošanā.

Saeimas deputāts

Savu vārdu Latvijas sabiedrībā Jāzeps Rancāns teica ne tikai kā redzams katoļu baznīcas pārstāvis, bet arī kā politisks darbinieks. Pārstāvēd Kristīgo zemnieku partiju, bīskaps Rancāns 1922. gadā kļuva par Saeimas deputātu un palika Saeimā līdz pat 1934. gada 15. maijam. Viņš bija otrā, trešā un ceturta Saeimas sasaukuma deputāts, Saeimas prezidija loceklis, Saeimas priekšsēža otrs vietnieks, Saeimas Arlietu komisijas loceklis.

Kārļa Ulmaņa apvērsumu Jāzeps Rancāns neatbalstīja un autoritārā režīma apstākļos politiskajā

darbībā nepiedalījās.

Trimdā

1940. gada vasarā PSRS okupēja Latviju, bet pēc tam šo okupāciju nomainīja vācu okupācija, kuras laikā Jāzeps Rancāns darbojās Latvijas Centrālajā padomē. Tā tika izveidota 1943. gadā kā pretestības kustības centrālais orgāns. Pēc Centrālās padomes pirmā vadītāja Konstantīna Čakstes nāves vācu koncentrācijas nometnē un Paula Kalniņa nāves Vācijā Rancāns uzņēmās padomes vadību.

Vācijai karu zaudējot, bīskaps daudz darīja, lai atvieglinātu Latvijas bēgļu situāciju. Rancāns atkārtoti vērsās pie angļu un amerikāņu augstākās virsniecības, lai noskaidrotu latviešu karavīru situāciju un panāktu viņu atbrīvošanu. Bīskaps uzņēmās ne tikai katoļu garīgās aprūpes vadību, bet arī stiprināja bēgļos latvisko identitāti un vienotību.

Trimdnieki - visu neatkarīgās Latvijas lielāko politisko partiju pārstāvji, atsaucoties uz 1922. gada

Satversmi, pasludināja bīskapu Rancānu par vienīgo vēl dzīvo pēdējās Saeimas prezidija locekli un priekšsēdētāja vietnieku, par neatkarīgās Latvijas prezidenta vietas izpildītāju -1947. gada 4. jūlijā.

1951. gada 13. martā bīskaps Rancāns ieradās Amerikā un apmetās uz dzīvi Grandrapidos, Mičiganā. Kad J. Rancānam apritēja astoņi gadu desmiti, viņam piešķīra Tautas balvu. Tas notika 1966. gada 25. oktobrī.

1969. gada 2. decembrī bīskaps aizgāja mūžības ceļos, un ir apglabāts Grandrapidu kapsētā.

Latvijai atgūstot neatkarību, pie mums atgriezās arī J. Rancāna vārds un viņa paveiktā darba slava. 1991. gada 14. jūlijā Latgales garīgajā centrā Aglonā, kur Jāzeps Rancāns tik bieži lūdzās par mūsu zemi un tautu, atklāja viņam veltīto piemiņas plāksni.

VIJA APINĪTE

MUSTANGS studentiem

AUTOSKOLA 15% atlaide

Nodarbības rīta, dienas un vakara grupās

Mācību maksu iespējams noformēt uz līzīngā

Adrešes:

Rīga (tālr. 7672021) -
Raiņa bulv. 25
Dammes iela 42 (Imanta)
Brantkalna iela 5 (Purvciems)

Jelgava (tālr. 30 82465) - Svētes iela 33

Daugavpils (tālr. 54 28020) - Rīgas iela 54a

<http://www.mustangs.lv>

ES RAKSTU

Pilsētas dziesminiekam - 100

Vasbūt.

Es eju vienas nā lās, no na lāp
No mīksta gāzījam atāy lāi vāp?
Nān āmī nā no pāpā pācān. tōcā?
Un lāc sāvīd, lāi tē oīl pācīdīl spīj.

Vān nācī ācīt: nāc, sāvān, sāvīdīy.
Nā pācān nā nīcīy sāvānē tēp.
Kā pīcācīn dācīt, lāi nā bēta sīcī?
Vābūt pācī sāvān sāvān nācīt?

Vābūt nā nūlģīn nācīt pācī kōvā
Un jūt nā sēcā vīzā dācītā plācīt,
Kā sāvāc nācī sāvān nācī nā tōcā
Un vāpē ācīt?

Vasbūt.

A. Čaka studenta apliecība

Infamā nīcī. Kā lāc, lācīn, vācī vītī
Kācī? Kācī es nīcīy, oīcīn -
Kācī pīcīy nācī sāvān dācītā nācī?
Kācī tēcī pācī nācī sāvān dācītā nācī?

Tācī nācī bēcīy nācī, kōi sāvān nācī
Un nācī nācīy nācī nācī nācī
Kācī tēcīy nācī nācī sāvān dācītā nācī?
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī

Kācī tēcīy nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī

Kācī tēcīy nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī

Kācī tēcīy nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī
Kācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī nācī

Ilga Rismane,
LU absolvente

Šorīt

Vakar tev tava pasaule
apaļa, gatava
riņņoj kalnup,
šorīt ielejā drumstalas vārtās -
un pasaules ass
liekama slotai par kātu -
bijušā putekļus pieslaucīt.

***

Aicinājums

Tē puķu dobe
auklē
rasas šūpuli
smejošu pumpuru.

Tē saule pārziemo
un zaļus lapu spārnus cilā.

Tē tieksme izteikties
pa ieceru pļavu
kā rimbūlains taurenis plīvo.

Tē vārds savus burtus
dzīves sarežģītā alfabētā
meklē - atrod.

“UA” pateicas MĀRIM
GASŪNAM par interesantajiem
materiāliem par A. Čaku

Dzejnieks un meitenes

Наталья Васильева

***

Сердце, словно треснутый бокал,
Режет кисть души собою в кровь;
И зачем-то свитки лживых слов
Памяти сундук в себе собрал.
Эти память, сердце и душа
О пожаре молят каждый миг,
Чтоб огонь стихией их настиг,
Всё собой разрушил и смешал.
Пусть сгорает прежняя печаль,
Как бездарных рукописей бред;
Как сжигает листья в октябре
Желтизною осени свеча.
Очищает пламя, как гроза,
Что уходит, сея тишину,
Смыто всё, и больше не вернуть
Ни надежд, ни горечи назад.
И судьба, как белый лист, лежит
На ладони вечности немой,
К ней летят причудливой пылью
Умиротворенья миражи.

Andros Loses zīmējums

Atceras saules, gaismas un jūras dzejnieku

19. oktobrī Filoloģijas fakultātē notika grieķu modernās dzejas pārstāvim, Nobela prēmijas ieguvējam krētiem Odisejam Elītim veltīta atceres pēcpusdiens. Ojārs Lāms pasākuma ievadvārdos uzsvēra, ka mirdzošais brīnums un Eiropas kultūras šūpulis Krēta ir ne tikai O. Eliša, bet arī Zeva un El Greko dzimtene un O. Elīti ir saules, gaismas un jūras dziesminieks.

Filozofisku noskaņu radīja Ilzes Rūmnieces atziņa, ka cilvēka dzīve ir nepārtraukta tikšanās un šķiršanās virtene. Sastopas gan cilvēki, gan arī tautas un kultūras. Klātesošajiem tika dota brīnišķīga iespēja tikties ar trimdas dzejnieci Astrīdi Ivasku, kura savukārt reiz tikusies ar O. Elīti. Dzejnieces stāstītās atmiņas un dzejoļi par Grieķiju pašas autora lasījumā tuvināja grieķu un latviešu kultūru vienu otram. Ieklausījāmiem arī D. Lapānes un I. Rūmnie-

ces latviskotājās O. Eliša dzejas vārsnās. Atmiņu stāstu un dzejas lasījumu starplaikos kā lēna rudens lietus lāšu bungošana un skaudri sāpju kļiedzieni gaisā virmoja M. Ravēla, R. Dubras, K. Debiši mūzikas akordi Ineses Ozolas-Ozoliņas klavieratkaņojumā. Interesanti, ka O. Elīti bijis ne vien dzejnieks, bet arī mākslinieks – veidojis kolāžas, kurās redzami eņģeļu un jaunu sieviešu tēli. Dažus no šiem savdabīgajiem mākslas darbiem te bija iespēja apskatīt.

Tālākajā vakara gaitā literatūras, mūzikas un tēlotājmākslas burvības savaldzinātie pasākuma dalībnieki tika laipni aicināti uz nelielu dionīsisku izskaņu, lai vēl mirkli dalītos pārdomās, iespajidos, atmiņās un justu ap sevi lidināties grieķu kultūras spirdzinošo garu.

IEVA JASINSKA

Literatūras projekts TEXTILS

Projekts TEXTILS apvieno vairāk nekā 20 jaunākās paaudzes literātu – dzejniekus, prozaīkus, tulkotājus – latviešu laikmetīgās literatūras pārstāvjus. Ar šo autoru darbiem var iepazīties nesen izveidotajā Internet tekstu krātuvē (www.textils.org). Projektu ir radījis neapmierināma interese par laikmetīgās kultūras procesiem. TEXTILA veidotāji visvairāk uzmanības veltījuši jautājumam, kādēļ literatūra atšķirībā no citiem mākslas veidiem Latvijā pagaidām nav sajūtusi šī laikmeta pulsu. Šis projekts nav jāuzskata par kādas pabeigtas kultūras formas paraugu. Jaunus laikmetīgas literatūras apguves veidus TEXTILS realizē ar teksta un citu mūsdienu mākslas veidu prakses sintēzes palīdzību, kas nenoslēdzas sevi aprakstošā narcismā, bet izvēršas radoši uzlādētā telpā ar pastāvīgu turpinājumu.

TEXTILS pretendē uz alternatīvu statusu, jo savus literatūras apguves un tās pasniegšanas veidus neierobežo ar utopiju par virtuālās telpas iespējām, kas aizstātu izpratni, bet saista literāro procesu ar procesiem sabiedrībā vispār, galvenokārt atskatoties uz mūsdienīgai pilsētvīdei organiski tuvākajiem sociālajiem veidojumiem, sevišķi nozīmīgi piešķirot tam papildinājumu, kas pārējās pasaules literatūrā ir ieplūdis no subkultūru vidē balstītiem domāšanas modeļiem.

Jaunas pieredzes trūkuma dēļ literārais process Latvijā pārdzīvo ilgstošu tradicionālo ietekmju stagnāciju. Neieplūstot jauniem strāvojumiem, izpaliek polemika par to, kas un kāda varētu būt laikmetīgā literatūra. Parādotes tam, ko beidzot varētu nosaukt par laikmetīgu tekstu, tam nebūtu sagatavota lasītāja. Literatūras saikne ar pārējām mūsdienu kultūras formām ir pārtrūkusi. Taču palikušas cerības to atjaunot.

TEXTILA veidotāji – Ērika Bērziņa (projekta direktore), Ivo Jusis (multimēdiju mākslinieks), Jānis Indāns, Edmunds Frīdvalds (kuratori). Par projektu stāsta divi no tā autoriem – Ērika un Ivo.

Pamatbāze visiem mūsu projektiem un pasākumiem ir starpnozaru kultūras projekts “99% Svaigs”, kas

ar Kultūrkapitāla fonda atbalstu darbojas jau vairāk nekā trīs gadus.

Vēsture – viss sākās 1997. gadā, kad mani (Ē.B.) uzaicināja piedalīties projektā “Latviešu literatūras elektroniskā krātuve internetā”. Tas bija pirmais projekts, kuru mēs izveidojām, starp citu, šī krātuve darbojas vēl tagad. Mēs gribējām apkopot literāros pētījumus no visām Latvijas skolām, universitātēm, kā arī ievietot rakstnieku biogrāfijas un jauno autoru radošos darbus. Skolu atsaucība bija niecīga (savus literāros pētījumus atsūtīja vienīgi studenti no Latvijas Universitātes un Liepājas Pedagoģijas akadēmijas). Tad radās ideja par “99% Svaigs”. Sākotnēji bija domāts, ka šajā projektā notiks literatūras aktualizēšana ar audio un vizuālās mākslas palīdzību.

“Zirgu Pastā” notika vairākas akcijas un pasākumi, tika izveidots arī mūsu birojs un materiāli tehniskā bāze, apzināts autoru loks. Pagājušajā rudenī notika dzejas maratons “Zirgu Pastā” – 24 stundu lasījumi ar audio un video mākslinieku līdzdalību. Pēc šī pasākuma kopīgās sarunās dzima ideja, ka vajadzētu radīt labāku literatūras elektroniskās krātuves variantu – kaut ko pavisam jaunu, un tā arī radās “TEXTILS”.

Tas ir jauns vizuālais risinājums un arī pavisam cita pieeja darbam ar autoru tekstiem – mēs nevis arhivējam visu jaunāko literatūru, bet mēģinām izvēlēties autorus, kuru darbi pretendē uz laikmetīgas literatūras statusu.

Ar TEXTILU mēs vēlamies popularizēt literatūru laikmetīgās formās un, radot ekskluzīvus TEXTILA produktus, iekļauties arī šajā laikmetā, kur dominē pirkšanas un pārdošanas attiecības. Viens no mūsu lielākajiem produktiem ir TEXTILA šampūns (tam aizmugurē ir dzejolis, un katrs var izvēlēties savu mīļākā autora dzejoļu šampūnu).

- Vai varat definēt, kas ir laikmetīga literatūra?

- Ar laikmetīgas literatūras definēšanu ir zināmas problēmas, jo tajā mirklī, kad tā tiek definēta, tā jau tiek ierakstīta literatūras vēsturē. Mēs varam tikai meklēt atbildes uz jautājumu, kas ir laikmetīga literatūra. Un, manuprāt, vispār ir diezgan

grūti “notvert” tādu jēdzienu kā “mūsdienīgs” – paies pieci gadi, un tās vairs nebūs mūsdienas... Tieši tāpat ir ar laikmetīgo. To nevar definēt, to var sajūt.

Dzīlākajā būtībā mēs popularizējam subkultūru, jo viss, ko darām, ir alternatīvs mākslas, literatūras un mūzikas pasniegšanas veids. Kāpēc mēs iefiltrējam literatūru izklaides pasākumos? Tādēļ, ka tad jauniešiem tiek dota iespēja pārliecināties, ka literatūra var būt arī kaut kas interesants un laikmetīgs, tie nav tikai apnicīgi garī romāni un obligātās literatūras saraksts.

Jau vairākus gadus apvienība “99% Svaigs” sadarbojās ar vairākiem radošiem cilvēkiem no Latvijas un ārzemēm Liepājā organizē jauno mediju kultūras festivālu “Down the Tunnelz”. Decembra beigās arī Rīgā notiks līdzīgs pasākums “Bio.Form”, kur tiks apvienotas vairākas laikmetīgas kultūras nozares (mūzika, video, vizuālā māksla, digitālie mediji un arī literatūra). Pasākuma tēma - organiskā un tehniskā mijiedarbība.

ANDA LASE

ĒRIKA BĒRZIŅA

***

es esmu tik jauna
manā sejā nav grumbu
nebaudos no celulīta
mans vēders ir gluds
gurni šauri kā zēnam
mati spīd no pro-vitamīna
lūpas valgas
zobi precīzi
kuš, kuš
es gribu tev izstāstīt visu
manas krūtis ir tvirtas
kā golfa grumbiņas
kājas bez apmatojuma
no rīta es dzeru sulu
vakaros vīnu
es uzmanīgi sakošļāju katru kumosu
pirms norīju
es nelietoju kontaktlēcas
manas acis ir koši zilas
aizvakar biju Ņujorkā
bet zini
man nav sirds.

STIPENDIJA

Piešķirtas stipendijas
Latvijas vēstures
pētniekiem

Pie Valsts prezidentes kancelejas nodibinātā Vēsturnieku komisija no sava budžeta nolēmusi piešķirt 100 latu naudas prēmijas Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātes vēstures specialitātes studentu zinātniskajiem darbiem, lai atbalstītu un veicinātu jauno vēsturnieku iesaistīšanos sarežģīto XX gadsimta vēstures jautājumu par padomju un nacistisko okupāciju izpētē. Prēmijas piešķirtas Tomam Gulbim par bakalaura darbu "Hruščova "atkušņa" periods Latvijā 1953. – 1959." un Zigmāram Turčinskim par maģistra darbu "Latvijas nacionālo partizānu cīņas Ziemeļvidzemē 1945. – 1953."

Sveicam LU
bakalaurus un
maģistrantus

kuri ir uzvarējuši stipendiju konkursu 2001./2002. akad. gada 1. semestrī:

FIZIKAS UN MATEMĀTIKAS FAKULTĀTE: studentus - Vasiliju Kravcevu; Aleksandru Vališeviski; maģistrantus - Dmitriju Usenko; Andreju Kapišņikovu; Oksanu Ščegulāju.

ĶĪMIJAS FAKULTĀTE: studentes - Sarmīti Katkeviču; Elinu Erdmani; maģistranti Artu Blumbergu.

EKONOMIKAS UN VADĪBAS FAKULTĀTE: studentes - Baibu Liepu; Svetlanu Bogdani; Nadeždu Krestjancevu; Jelenu Veršņinu.

PEDAGOĢIJAS UN PSIHOLOĢIJAS INSTITŪTS: maģistranti Antru Treidi.

Konkursu sponsorējuši - a/s "DATI", a/s "SWH Rīga", va/s "Latvijas dzelzceļš", Rīgas laku un krāsu rūpnīca, a/s "Grindeks", BDO Invest - Rīga.

LIF mērķprogramma
"Izglītībai, zinātnei un kultūrai"

Lielbritānijas
universitāšu
stipendiju
konkurss
pasniedzējiem un
zinātniekiem

Oksfordas un Kembridžas universitātes sadarbībā ar Atvērtās sabiedrības institūtu Ņujorkā, Sorosa fondu - Latvija un Britu padomi izsludina konkursu pasniedzējiem un zinātniekiem par iespēju veikt pētījumus Kembridžas un Oksfordas

universitāšu bibliotēkās un sadarbības ar izvēlētās jomas speciālistiem.

Pretendentiem ir perfekti jāpārvalda angļu valoda. Programma īpaši atbalsta tos pasniedzējus un pētniekus, kuri strādā pie grāmatas izdošanas vai lekciju kursa sagatavošanas. Šajā programmā nevar pieņemt tie, kuri ir studējuši ārpus šī reģiona divus vai vairāk mēnešus - laika posmā no 2000. gada 1. aprīlim līdz 2002. gada 31. martam.

Programmas ietvaros tiek apmaksāti uzturēšanās un transporta izdevumi, un stipendiāts saņem arī nelielu naudas summu grāmatu iegādei un kopēšanas izdevumiem.

Pieteikuma anketas un informāciju par Oksfordas un Kembridžas universitāšu stipendiju programmu pasniedzējiem un zinātniekiem var saņemt Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smilšu ielā 1/3, 3. stāvā, Rīgā, LV-1050. Jautājumus par šo programmu lūdz adresēt Sorosa fonda - Latvija programmu koordinatorei Dacei Visnolai, tālr. 7-211407; e-pasts: dvisnola@lanet.lv

Pieteikuma anketas un visi nepieciešamie dokumenti (2 eks.) pretendentiem jāiesniedz līdz š. g. 7. novembrim Valodu mācību centra Izglītības informācijas centrā, Smilšu ielā 1/3, Rīgā, LV-1050.

RE, KĀ

Rudens tavā vēderā

Nekas dzīvē nestāv uz vietas. Arī gadalaiki nomaina viens otru. Vasara, kad daudz uzturējamies svaigā gaisā, peldējamies, atpūtamies, tikko pagājusi. Rudenī, uzsākot mācības, dzīves stils vairs nav tik veselīgs. Ir lielāka spriedze, stress, nogurums. Lai cīnītos ar oktobra klepu, iesnām un arī krātu spēkus ziemas sesijai, organismam īpaši nepieciešams veselīgs uzturs, vitamīni.

Kartupeļi, īpaši jaunie, satur ļoti nepieciešamo C vitamīnu, tajos ir vairāk dzelzs nekā visās citās saknēs kopā. Kartupeļus vislabāk vārīt ar visu miziņu, jo tā saglabājas vairāk C vitamīna. Bietes ir bagātas ar oglehidrātiem, kāliju, kalciju, dzelzi, magniju, kā arī ar dabīgām krāsvielām un organiskām skābēm. Kāposti ir viens no vērtīgākajiem dārzeņiem vēlā rudenī un ziemā. Tajos ir daudz C vitamīna. Ieteicami ir svaigu kāpostu salāti. Pupas satur E vitamīnu, pasargā no sirds slimībām. Tajās ir arī B vitamīns un tās aizkavē iedzimto defektu atkārtanos. Patisoni un kabači satur daudz dažādu minerālvielu un vitamīnu (īpaši C vitamīna). Baklažānos ir daudz cukuri, pektīnvielas, kālija sāļi. Kāļi satur C un A vitamīnu, burkāni - provitamīnu A, beta karotīnu, kas uztur imūnsistē-

mu "kaujas gatavībā". Selerijas satur tributifalīdu, pazemina asinsspiedienu, uzlabo gremošanas sistēmas darbību. Sarkanajos piparos ir C vitamīns, tie palīdz izsargāties no elpošanas ceļu slimībām, vēža. Satur arī beta karotīnu, kas palīdz pret sirds slimībām un dažādām vēža formām. Kafija satur kofeīnu, mazina astmas ietekmi, palielina enerģiju, mazina vēdera aizcietējumus. Ķiploki satur adenoziņu, kas pazemina asinsspiedienu un neļauj asinīm sarecēt. Zaļā tēja aizsargā organismu no vēža, apkaro vīrusa infekcijas. Sīpoli samazina sirdskaišu iespējāmību, iekaisumus un sāpes. Apelsīni satur C vitamīnu, palielina auglības iespēju, palīdz cīnīties ar sirds slimībām. Banāni satur B6 vitamīnu, palielina organisma pretošanās spēju baktērijām, aizsargā organismu no saaukstēšanās un gripas, samazina iekaisumus. Banāni atvieglo muskuļu spriedzi un krampjus, kakla kaites.

Jogurts stimulē veselīgo baktēriju vairošanos, palīdz saaukstēšanās gadījumos, stiprina organisma imūnsistēmu.

LINDA KALNIŅA

SVEICAM

Latvijas akadēmiskajai orientālistikai desmit gadu

Nav tā, ka Latviju maz ir interesējuši jau kopš sengrieķu laikiem Eiropai tik saistošie, izdomu dūmakā tie Austrumi. XIX gadsimta otrajā pusē latviešu prese un daudzi redzami intelektuāļi indiešus bieži dēvēja pat par brāļiem, jo vācu valodnieki bija izpētījuši, ka no visām Eiropas dzīvājam indoeiropiešu valodām sanskritam vistuvākās ir lietuviešu un latviešu mēle. Diemžēl neviens sanskritu neapguva. Cariskajā Krievijā, Tāļajos Austrumos un Sibīrijā darbojās starptautiski atzītais sinologs Pēteris Šmits, kurš pagājušā gadsimta 20. gadu sākumā pārcēlies no Vladivostokas uz Latviju, ar Austrumāzijas pētniecību un ķīniešu valodas mācīšanu dzimtenē nodarbojās maz, un šodien Latvijā viņu pazīst gandrīz tikai kā izcilu folkloristu. Pēteris Šmitu laikam īpaši nedvesmoja laikabiedru Kārļa Egles un Riharda Rudzīša rūpīgais un auglīgais darbs, tulkojot no angļu valodas Rabindranatu Tagori un rakstot par viņu plašus apcerējumus.

Ar Kārļa Egles svētību, kurš mani kā nākamā indologu ieteica Ļeņingradas bengālistes Veras Novikovas aizbildniecībā, sešdesmito gadu vidū aizsākās mans darbs austrumpētniecībā, no tās pašas pilsētas uz Rīgu pārbrauca sinologe Jeļena Staburova. Viņa apguva latviešu valodu un Latvijas Universitātē īsti zinoši docēja Austrumu vēsturi. 80. gadu sākumā notika divas bijušās PSRS mēroga zinātniskās konferences - par romantismu Austrumu literatūrās un par Austrumu-Rietumu kultūru mijiedarbību. Uz Latvijas Universitāti atbrauca un ar lekciju kursiem uzstājās vairāki ļoti pazīstami indologi. Uz aspirantūru Maskavā (Austrumpētniecības institūtu) izdevās aizsūtīt Sigmu Ankravu un Rasmu Miltiņu. Abas aizstāvēja disertācijas - tagadējā profesore Sigma Ankrava pētīja izcilās indiešu sabiedriskās un politiskās darbinieces Sarodžīni Naidu dzīvi un angļu valodā sarakstīto, plaši atzīto dzeju,

bet tagadējā docente Rasma Miltiņa - bengāļu rakstnieka Bibhutibhušona Bondopādhāja daiļradi. Svešvalodu fakultātē izdevās noorganizēt divgadu kursu japāņu (Edgara Kataja vadībā), ķīniešu (Pētera Pildegoviča vadībā), arābu (Jāņa Sīkstulja vadībā) un divreiz bengāļu (šo rindu autora) valodā. Tas nebūtu bijis iespējams, ja Pēteris Pildegovičs un Jānis Sīkstulis nebūtu atstājuši savus ierastos kvalificētos darbus Krievijā un līdz ar Leonu Taivanu viens pēc otra ar visām ģimenēm pāradušies mājās krietnu laiku pirms Latvija atguva neatkarību. Taču pirmais no Harbinas Ķīnā pārbrauca (1955. gadā) dziļi erudītais un allaž jauneklīgi darbīgais Edgars Katsjā, kurš tur bija dzimis, ieguvis izglītību, lieliski apguvis kā ķīniešu, tā japāņu mēli un izmantojis tās, lai, maizi pelnīdams, strādātu dažādu varu laikā, ko viņš lieliski apraksta grāmatā "Zem desmit valstu karogiem".

Visa šī raibā orientālistu kompānija, pieaicinot klāt vēl vienu otru, sākot ar 80. gadu vidū, sāka savzvēnieciski sapulcēties un spriest, kā izdarīt to, kas padomju gados Latvijā nebija iespējams - Latvijas Universitātē sākt gatavot profesionālus orientālistus. Tā kā mūsu valsts jau atļāvās ignorēt Maskavā apstiprinātos augstskolu mācību plānus, Latvijas Universitātes padome 1991. gada 17. jūnijā pieņēma lēmumu:

1. Atbalstīt ierosinājumu par Orientālistikas katedras izveidošanu Svešvalodu fakultātē ar 1991. gada 1. septembri.

2. Ar katedras izveidi saistītos organizatoriskos pasākumus uzturēt veikt profesoram V. Ivbulim.

Šis notikums no pirmā acu uzmetiena nešķiet īpaši svarīgs to visu milzīgo pārveidojumu vidū, kas Latvijā sākās pēc 1990. gada 4. maija deklarācijas pieņemšanas. Un tomēr - tika izveidota Baltijas valstīs pirmā akadēmiskā institūcija, kuras uzdevums bija apgūt Āziju un Ziemeļāfriku. Tad vienīgais "Austrumu tīģeris" bija Japāna, bet

pat vidusskolniekam nevajadzēja šaubīties, ka arī latviešiem ir jāsāk profesionāli interesēties, ko dara un kā dzīvo cilvēces lielākā daļa.

Katedra nevarēja pastāvēt bez studentiem. Iesākām ar divgadīgu vakara maksas koledžu japāņu valodā, jo par katru cenu gribējās izmantot Edgara Kataja unikālās zināšanas. 1993. gada 1. septembrī mācības uzsāka pirmā sinologu grupa. Viss it kā bija kārtībā - mūsu rīcībā bija trīs ļoti labi sagatavoti pasniedzēji - Jeļena Staburova, Pēteris Pildegovičs un viņa dēls Andrejs, kurš tikko kā bija beidzis sinologijas apmācību Ļeņingradas universitātē. Darījām visu, lai dabūtu arī kādu mācīb spēku no Taivanas, ar kuru Latvijai tolaik bija īpaši tuvas attiecības. Konkurss bija gandrīz divi cilvēki uz vienu vietu. Izveidojām labu grupu, taču nebijām ierēķinājuši, ka arī Ārlietu ministrijai vajag labus dažādu reģionu pārzinātājus un pēc neilga laika uz turieni pārgāja strādāt tēvs un dēls Pildegoviči. Kas mācīs ķīniešu valodu? Vai studentiem pateikt: "Piedodiet, bet mēs nespējam jums nodrošināt pasniedzējus?" Kā brīnumš, no Ļeņingradas, kas jau tad laikam bija pārdēvēta par Sanktpēterburgu, nespēdama nomaksāt mācību maksu, uz Rīgu pārbrauca sinologijas trešā kursa studente Ina Forande - ļoti glīta paskata meitene. Kā augstskolā studenti var mācīt studentu? Nu nevar taču. Un tomēr Ina Forande bija labs un prasīgs mācīb spēks, turpinādama mācīties pati un mācīdama citus. Atbrauca vēl labs profesors no Taivanas, un stāvoklis bija glābts.

Tagad ar sinologijas programmas Latvijas akadēmiskajai orientālistikai desmit gadu nodrošinājumu vairs nav problēmu, to un visu Orientālistikas nodaļu (kopš 1998. gada septembra), izrādot lielu iniciatīvu un nenogurstošu enerģiju, vada Jeļena Staburova, otrā "iesaukuma" sinologijas students Kaspars Eihmanis jau ir gan maģistrs, gan mācīb spēks, par ārstata pa-

sniedzējiem strādā vēl divi bijušie sinologijas studenti. Allaž ir ārzemju mācīb spēki, kam ķīniešu un japāņu valoda ir dzimta. Tomēr tikai pirms pāris gadiem, pateicoties japāņu valodu apguvušās filozofijas maģistres Ilzes Paegles lēmumam pievienoties mūsu katedrai un Japānas vēstniecības nodibināšanai Rīgā, arī Japānas studiju bakalauro programmai ir izveidojies stabils pamats. Orientālistikas maģistra studiju programmai lieti noder augstāk minēto dažādo Austrumu reģionu pārzinātāju pieredze un zināšanas. Kopumā šīs programmas izpildi nodrošina trīs LU profesori (Jeļena Staburova, Leons Taivans un Viktors Ivbulis), viens LU asociētais profesors (Jānis Sīkstulis) un - nepieciešamības gadījumā - viens Mūzikas akadēmijas asociētais profesors (Boriss Avramecs), kurš var profesionāli mācīt vairāku Austrumu reģionu tradicionālo mūziku.

Tagad visos līmeņos mums jau ir 77 studenti, mācīb spēki. Par reģioniem, kuros tie ir specializējušies, izdod grāmatas un pētniecības darbā iesaista studentus. No "angļiem" pie "indiešiem" vismaz daļēji ir pārbēguši Liga Mitenberga, kura mācās pie mums doktorantūrā. Paaudžu nomaņas problē-

ma pastāv. Taču visumā pagaidām veikta darba apjoma ziņā Latvijas orientālistika, neapšaubāmi, ir visu triju Baltijas valstu priekšgalā. Pagātnē aizgājuši tie laiki, kad ar milzu pūlēm izdevās sagādāt piemērotus mācīb spēkus, kad gandrīz nebija mācību literatūras un nepieciešamā tehniskā aprīkojuma. Ar Ķīnas Tautas Republikas un Japānas atbalstu esam diezgan bagātīgi apdāvināti, visi mūsu sinologijas bakalauro gadu pavadījuši Ķīnā vai Taivanā. Svešvalodu (tagad Moderno valodu) fakultātes un Universitātes vadība allaž ir bijusi atsaucīga. Žēl tikai, ka tā arī nav izdevies uzsākt hindi un arābistikas studijas bakalauro programmas līmenī.

Orientālistikas nodaļas beidzēji jau tagad aizpilda atbildīgus amatus, taču Āzijas valodu zinātni klūs vēl nepieciešamāki nākotnē, jo XXI gadsimtā valstīm, kurās dzīvo galvenokārt ļaudis ar eiropējisku izcelsmi, par savu pozīciju saglabāšanu pasaulē būs jācīnās smaga, ja ne izmisīga cīņa ar Austrumu un Dienvidaustrumāzijas ekonomiski varenajiem "tīģeriem", kuru pulkam visai drīz var pievienoties arī Indija.

VIKTORS IVBULIS

IEPAZĪSIMIES

Nedzirdīgie cilvēki vēlas studēt

"Brīnišķīgi, ka tas viņiem arī lieliski izdodas." Šādu pārlicību pauž Vija Kaniņa – Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskolas direktore. Cilvēku, kuriem ir dzirdes problēmas, pasaulē viņa ienāca pirms 21 gada, sākot strādāt šajā skolā. "Tolaik nedzirdīgiem cilvēkiem augstāko izglītību iegūt bija ļoti mazas iespējas," stāsta Vija Kaniņa. "Pirmkārt, pamatizglītības iegūšanas laiks bija 13 gadi. Vidējo izglītību varēja iegūt tikai vakarskolā, turklāt tās kvalitāte ne vienmēr bija tāda, lai pēc tam būtu iespējams studēt. Tolaik pilnībā tika noliegta zīmju valoda, kas ir nedzirdīgo cilvēku dzimtā valoda. Ar Latvijas Valsts Valodas likumu 2000. gadā tā atzīta par šo cilvēku dzimto valodu.

Mūsu skolā līdz 1993. gadam zīmju valoda netika mācīta. Stundās bērniem mācīja nolasīt vārdus no lūpām, mācīja izrunu, trenēja dzirdi. Taču pedagogiem bija skaidrs, ka bez zīmju valodas pilnīgāku izpratni par apkārtni nedzirdīgs cilvēks iegūt nevar. Kad mūsu skolā 1993. gadā par pedagogu sāka strādāt pirmā nedzirdīgā skolotāja Līga Bauere, viņa mācīja zīmju valodu līdztekus latviešu valodas skolotājām, papildinot viņas ar pareizu zīmju valodu. Skolotājai Bauerei arī pašai ir ļoti laba latviešu valoda.

Pakāpeniski mūsu skolā ienāca arī citi nedzirdīgi skolotāji. Apmēram pirms četriem gadiem sazinājās ar Daugavpils Pedagoģisko universitāti un Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolu un lūdzu uzņemt šajās mācību iestādēs mūsu pedagogus, kuriem ir problēmas ar dzirdi. Viņi šajās augstskolās arī veiksmīgi nokārtoja iestāšanās eksāmenus."

- Kā vērtējat to, ka tagad šie pedagogi studē?

- Tas ir ļoti liels sasniegums, ka mūsu skolotāji Liene Kleina, Ingūna Krama, Uldis Ozols, Skaidrīte Pliska, Ilze Sala, Olga Volonte un Andra Pļaviņa ir studenti. Ļoti daudz viņiem palīdz mūsu skolas dzirdīgie pedagogi, kuri arī studē šajās augstskolās. Taču mūsējie nav pirmie – arī citi nedzirdīgie cilvēki Latvijā ir ieguvuši augstāko izglītību. Prieks, ka viņi arī Latvijā tiek atzīti par pilnvērtīgiem sabiedrības locekļiem. Jo vairāk izglītoti būs nedzirdīgie cilvēki, jo izglītotāka būs viņu sabiedrība. Ja agrāk, piemēram, 90. gados lielākā daļa mūsu skolas absolventu gāja strādāt, tagad no 14 absolventiem strādā tikai trīs, visi pārējie turpina mācības. Viņi saprot, ka strādājot un izglītojoties var būt tādi

paši kā jebkurš dzirdīgs cilvēks. Svarīgi, lai dzirdīgo sabiedrība spētu saprast nedzirdīgos.

Skolotājam allaž jābūt optimistam

Sarunai par to, kāda ir viņu motivācija studēt, piekrita Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskolas pedagogi Ingūna Krama, Uldis Ozols, Andra Pļaviņa.

- Ko mācāt bērniem?

Ingūna: - Šajā skolā sāku strādāt jau pagājušajā gadā - par audzinātāju

Vija Kaniņa

internātā 8.a klases bērniem. Esmu ar viņiem ļoti saradusi, un bērniem arī ir vieglāk kontaktēties, ja viņiem blakus ir audzinātājs, kuram ir zīmju valoda.

Uldis: - Es arī skolā strādāju jau otro gadu un esmu 2.a klases audzinātājs. Pirms tam strādāju 218. bērnu dārzā, kur ir bērni ar dzirdes problēmām, un par zīmju valodas konsultantu.

Andra: - Skolā strādāju piekto gadu, un mana audzināmā ir 5.b klase – esmu viņiem pēcpusdienas audzinātāja. Darbs patīk tādēļ, ka man pašai ir žestu valodas iemaņas un līdz ar to ir vieglāk kontaktēties ar bērniem – izprast viņu vēlmes, domas, veicināt viņu intelektuālo attīstību.

- Kur jūs paši apgūstat zinības?

Ingūna: - Mēs ar Uldi esam neklātienes studenti Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā – 4. kursā. Uldis būs sākumskolas skolotājs ar tiesībām pasniegt divus mācību priekšmetus, bet es – pirmsskolas skolotāja, kā arī psihologs-asistents. Kopā tajā gadā augstskolā iestājamies 57 nedzirdīgu cilvēku grupa. Mums lekcijās ir arī tulks. Iesaucām viņu par "mīlo māmiņu", jo šis cilvēks mums

ļoti daudz ir palīdzējis.

Andra: - Es studēju Daugavpils Pedagoģiskās universitātes neklātienes 4. kursā, tātad šajā mācību gadā būs jābeidz. Mana specialitāte būs sākumskolas skolotāja. Mācībaspēki ir atsaucīgi un pretimnākoši. Tulka lekcijās nav, bet kopā ar mums mācās dzirdīgās kolēģes, kuras palīdz mums pieņemt lekcijas. Mājas uzdevumi gan jāveic pašām. Lekcijas ir ļoti interesantas un dod daudz zināšanu. Piemēram, mani interesē psiholoģija.

- Vai kā studenti jūtaties labi?

No kreisās: Ingūna Krama, Uldis Ozols, Andra Pļaviņa

sadraudzējušies, un kursabiedri mums izskaidro, ko nesaprotam. Nedrošības sajūta ir pazudusi, un ir prieks mācīties.

- Ko šī izglītība jums dos pašiem?

Uldis: - Mums tā ir lieliska pašizglītošanās.

Ingūna: - Kad vēl nebijām studenti, isti neizpratām, kā strādāt ar bērniem. Tagad ir radusies skaidrība.

Uldis: - Piemēram, ASV uzskata, ka ir normāli, ja nedzirdīgie cilvēki stājas augstskolās. Ikvienam ir tiesības iegūt pēc iespējas plašāku izglītību. Pirms vairākiem gadiem es studēju Čehijā – Mūzikas un dramatiskās mākslas akadēmijā apguvu teātra mākslas metodiku.

Andra: - Iegūstam iemaņas, kā vadīt stundu, kā mācīt bērnus, izprotam bērna attīstību. Iegūtās zināšanas izmantojam praktiskajā darbā.

- Kā izjūtat saikni ar audzēkņiem?

Ingūna: - Nedzirdīgs skolotājs – nedzirdīgs skolēns – tie ir cieši kontakti, jo viņi viens otru izprot ļoti labi. Tā iespējams bērnam dot vairāk informācijas.

Andra: - Es vēlos dot viņiem vai-

rāk pašapziņas, jo nedzirdīgie bērni nereti ir mazliet bailīgāki par citiem. Viņi nejutās droši. Svarīgi ir celt pašapziņu un parādīt sevi, lai bērni veidotos par sabiedrībai derīgiem cilvēkiem.

- Kādu redzat pasauli?

Andra: - Ir jābūt enerģijai un darbošanās priekam. Manuprāt, pedagogs nedrīkst ar savām mājas problēmām nākt uz skolu. Gan pedagogiem, gan bērniem ir jābūt optimistiem!

Ingūna: - Ir jāiegūst bakalaura grāds. Mēs visi ceram un sapņojam mācīties tālāk – magistrantūrā. Esam gluži tādi paši kā dzirdīgie cilvēki! Ja kādam ir vajadzīga mūsu palīdzība, mēs labprāt palīdzēsim! Labprāt sadarbosimies.

Atbildes uzklusijusi
MĀRA SADOVSKA

P.S. Šajā reizē vēlējamies jums pastāstīt par studentiem, kuriem ceļš uz augstskolu ir bijis bruģaināks nekā citiem, taču viņi ir lieli optimisti. Vairāk ka arī jums ir kādas pārdomas vai arī vēlēšanās, ko teikt citiem. Mēs uzklusīsim.

Dziesmuvara dzīvo, aug, zied

Dziesmuvarieši kopā ar Godabiedriem un viesiem

Pagājis gads, kopš atjaunota pirms 76 gadiem dibinātā Latvijas Universitātes studentu biedrība "Dziesmuvara" un tās koris. Šajā šajā laika posmā koris diriģenta Aināra Rubiķa vadībā spējis sagatavoties un nodziedāt LU Lielajā aulā sa-

vu pirmo koncertu, kā arī piedalīties dziesmu svētkos "Rīgai – 800".

Soruden "Dziesmuvara" uzņemi vēl 32 jauni dziedātāji. Tagad koris ir pavisam ap 60 dziedātāju. Tuvākais mērķis ir koncerts š. g. 16. novembrī Blomē, kur dzimis "Dzies-

muvaras" kādreizējais ilggadējais diriģents profesors Ādolfs Ābele. Tālākie mērķi nākamajā gadā ir "Dziesmuvaras" gadadienai veltīts koncerts pavasarī un piedalīšanās Ziemeļvalstu dziesmu svētkos Klaipeņā vasarā.

Reizē ar kori atjaunojas arī "Dziesmuvaras" kā biedrības darbība. Par godabiedriem esam uzņēmuši profesorus Oļģertu Grāvīti, Imantu Kokaru, Visvaldi Klīvi, Jāni Kļaviņu (ASV), advokātu Filipu Kļaviņu, diriģentu Māri Sirmo un "Dziesmuvaras" Latviešu mūzikas fonda kasieri Arvīdu Līdaci (ASV).

Šajā semestrī 17 "Dziesmuvaras" kandidāti – jaunieši pēc divu semestru ilga pārbaudes laika uzņemi par piltiesīgiem biedriem – saviešiem. Galvenokārt no viņiem izveidosies "Dziesmuvaras" jaunā valde.

"Dziesmuvaras" līdzšinējo darbību Latvijas Universitātē ir atbalstījuši daudzi, bet visvairāk rektors profesors Ivars Lācis, Vēstures muzeja direktore Irēna Ondzule, fonda

Pirmie "Dziesmuvaras" piltiesīgie biedri - savieši

"Juventus" direktore Edīte Simanoviča un pēdējā laikā sevišķi Teoloģijas fakultāte ar profesoru Juri Čāli priekšgalā. Par to viņiem sirsnīgi pateicas visa "Dziesmuvara".

Paši sev novēlam: "Dziesmu lai mums nepietrūktu, darbu darot, ne-

pagurtu, visus šķēršļus pārvarētu, jaunu dzīvi veidojot." (No Grīgas dziesmas "Alvis Trigvasons").

Dziesmuvarietis no 1942. gada
O. U. ALEKSIS

